

sig med, at de satsede og tabte og blev reddet. Sådan er der forskel på folk.

Har regeringen ikke et medansvar? Åbenbart ikke. Svaret på, hvordan vi vender udviklingen på boligmarkedet og i økonomien, er såmænd skattelettelser, ligesom det har været det i al den tid, regeringen har siddet. Om det går op, lige ud eller ned, så er svaret skattelettelser. Mon den tanke overhovedet har strejft regeringen, at netop skattelettelser har været en medvirkende årsag til, at den økonomiske boble blev så stor, at den brast lige i hovedet på os alle sammen? At blive ved med at puste til privatforbruget gennem skattelettelser, indførelse af nye låntyper på boligmarkedet og deregulering af den finansielle sektor er formelen til en stor, flot boble, som altså er bristet.

Kl. 11:04

Det burde man måske lære af; men det gør man ikke. Man fortsætter med sats og vind-politikken: Boblen er bristet, lad os puste en ny op. Derfor skattelettelser, derfor frigivelse af SP-bidrag og derfor momskreditter.

Denne økonomiske politik har alle muligheder for at fejle. Ved indgangen til en dyb økonomisk krise er privatforbruget ikke den gaspedal, der skal trædes på. Her drejer det sig om at sikre, hvad sikres kan: undgå en eksplosiv stigning i ledigheden, fordi tabte arbejdspladser risikerer aldrig at komme igen; sikre, at den sunde del af dansk erhvervsliv kan få kapital at arbejde med; sørge for at uddanne folk til fremtiden og den dag, hvor krisen er væk; sørge for at konsolidere og fortælle danskerne, at tiden ikke er til flere kreditter, den er til afdrag og eftertænksomhed.

Det er derfor, vi foreslår, at man i stor skala fremrykker alle de investeringer, som vi ved skal afholdes i fremtiden. Når der bliver renoveret skoler eller bygget boliger, giver det ordrer i bogen hos de lokale håndværkere, og det gør det også, hvis vi investerer massivt i energibesparelser i private boliger og i erhvervsvirksomheder. Og nej, det er altså ikke godt nok at afsætte en renoveringspulje, som giver 2.000 flere beskæftigede om året, når ledighedstallene tikker ind med 10.000 flere om måneden.

Når vi nu ved, at det er uddannet arbejdskraft, vi kommer til at mangle i fremtiden, så er det da sundt fornuft at sætte nogle af de mange, der bliver arbejdsløse i det næste par år, på skolebænken og lade dem få en uddannelse som skolelærer eller sygeplejerske. Det ligger da lige for.

Socialdemokratiet har foreslået initiativ på initiativ, regeringen har afslået og afslået. Arbejdsløsheden stiger og stiger, og regeringen står tilbage med ansvaret for manglende initiativ. Den kendsgerning skal bogføres nu.

Mens Venstres næstformand har underholdt os med liberal nytænkning, kniber det lidt mere for Venstres nye formand, statsministeren, at komme i gear. Jeg forstod på statsministerens tale på Venstres landsmøde, at han egentlig altid har følt sig rigtig godt tilpas i det socialdemokratiske velfærdssamfund, og så er det da lidt ejendommeligt, at han brugte alle sine unge år og lidt flere til på at torde mod velfærdssamfundet som VU'er og lokalpolitisk liberalistisk forkæmper. Men all right, kærlighed kan jo komme til udtryk på mange måder.

Egentlige nyheder og tegning til et politisk projekt var der ikke meget af i statsministerens tale på sit landsmøde. Men jeg spidsede da ører, da der blev talt passioneret om frit valg, for her er statsministeren jo ekspert. Som sundhedsminister har han fået gennemført en meget stor og synlig forandring i det danske samfund med frit valg-ordninger mellem private og offentlige sygehuse.

Desværre viste det sig, at man ikke rigtig kunne få gang i konkurrencen, etableringen af en levedygtig konkurrence på almindelige vilkår. Der skulle lidt hjælp til, f.eks. ved at fordreje marked og pris sådan, at privathospitalerne fik en overpris til operationer, sådan som vicestatsministeren og sundhedsministeren også har været inde på. Det skulle de nok ikke have sagt, for de har i hvert fald begge to fået at vide, at nu skal de til at mene det modsatte, og det kunne selvfølgelig være meget muntert at følge med i, medmindre sagen ikke var så alvorlig, som tilfældet er.

Hvis der virkelig er blevet udbetalt 900 mio. kr. for meget, er det en skandale af sjældent alvorlig karakter. Mon ikke vi kunne få sandheden at vide, få alle tilgængelige dokumenter? Mon ikke statsministeren kunne involvere sig direkte og offentligt i den diskussion, så vi kunne høre om hans erfaringer og hans dispositioner? Det burde i hvert fald være meget rimeligt, inden regeringen kaster sig over nye områder af velfærdssamfundet, som skal udsættes for endnu en gang VK-factory. Det cover-up, som vicestatsministeren og sundhedsministeren er i gang med, er i hvert fald ikke for kønt.

Kl. 11:09